

मव लोकनं । दर्शनं द्योतनं निर्वर्त्तनं चाथार्द्धवीक्षणं ॥ २४१ ॥ अपाङ्ग
 दर्शनं काक्षः कटाक्षोऽक्षिविकूणितं । स्यादुन्मीलनमुन्मेषो निमेषस्तु
 निमीलनं ॥ २४२ ॥ अक्षोर्वाह्यान्नावपाङ्गौ भूर्द्धरेमपद्धतिः ।
 सकोपभूविकारे स्याद्भुभूभृपरकुटिः ॥ २४३ ॥ कूर्चकूर्पभुवोर्मध्ये पक्ष्म
 स्यान्नेत्रे मणि । गन्धज्ञानासिकानासाघ्राणं घ्राणाविकूणिका ॥ २४४ ॥
 नक्रानर्कुटकंसिद्धिन्योष्ठाधरेरदच्छदः । दंतवस्त्रं च तत्पानौ सूक्वणी
 असिकन्धः ॥ २४५ ॥ असिकाधः सुचिवुकं स्याद्गह्वरः सूक्वणः परः
 । गह्वरात्परः कपोलश्च परे गण्डः कपोलतः ॥ २४६ ॥ ततो हनुश्च
 शुक्लं मास्यलोमचमासुरी । दाढिकादंष्ट्रिकादाढादंष्ट्राजम्भोद्विजा
 रदाः ॥ २४७ ॥ रदनादशनादनादंशखादनमह्नकाः । रजद
 नौ तु मध्यस्यावुपरिश्रेणिकौक्वचित् ॥ २४८ ॥ रसज्ञारसनाजिह्वालो
 लातालुतुकाकुदं । सुधाश्रवाघटिकाचलम्बिकागलशुण्डिका ॥ २४९ ॥
 कन्धरधमनिग्रीवाशिरोधिश्चशिरोधर । सात्रिरेखाकम्बुग्रीवावटुघाटा
 कृकाटिका ॥ २५० ॥ कृकस्तुकन्धरमध्यंकृकपाशैर्वातुवीतनौ । ग्रीवा
 धमन्यौ प्राग्रीलेपश्चान्मन्येकलम्बिके ॥ २५१ ॥ गलानिगरणः कण्ठः
 काकलकस्तुतन्मणिः । अंशोभुजशिरःस्कन्धोजत्रुसन्धिरुरेसगः
 ॥ २५२ ॥ भुजोवाङ्गः प्रविष्टोर्वाह्याथभुजकोटरः । दोर्मूलं खण्डिकः क
 ष्ठापाश्वर्यादेतयोरधः ॥ २५३ ॥ कफोणिस्तुभुजामध्यंकफणिः कर्ण